

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

דן שניר ז"ל

ילדות

דן בן מירתה וג'ררדו.

נולד בקיבוץ בית קמה בנגב ביום י"ח בסיוון תשמ"ט (21.6.1989),

אחיהם הצעיר של יוחאי, גלעד ונעמה.

על הילד שהיה

המחנכת של דן סיפרה עליו-

היכרותי עם דן החלה בהיותי המחנכת שלו- 4 שנים בבית הספר "ניצני הנגב", מכיתה ג' עד כיתה ו'. דן בלט בכישורי הספורט, היה מהיר ריצה וזריז. מה שחתום בזיכרוני מדן, הוא חיוכו ואופן הליכתו, דן אהב ללכת יחף. כשהייתי מבקשת ממנו לנעול נעליים בשיעור, היה נועץ בי מבט ואומר: "תשכחי מזה"... והיה נשאר יחף. דן היה ילד שמח, רגיש ופיכח באופן יוצא דופן, בכל נושא וענין הביע את דעתו האישית והמיוחדת... אזכור תמיד את חיוכו.

הגיוס לצה"ל

ביום 19.3.2008 התגייס דן לצה"ל, לחטיבת הנח"ל.

מועד הנפילה

סמל ראשון דן נפל בעת מילוי תפקידו ביום ב' בניסן תש"ע (16.3.2010), שישה ימים אחרי שנפצע בתאונת דרכים, בן עשרים בנפלו.

הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בקיבוץ בית קמה. הותיר הורים, שני אחים ואחות.

על מצבתו של דן כתבי בני המשפחה ממילותיו של אלתרמן:

"להביט לא אחדל ולנשום לא אחדל / ואמות, ואוסיף ללכת".

הספדים

אלה שמאמינים באלוהים אומרים שתמיד הוא לוקח אליו את הטובים ביותר, כי הוא רוצה אותם קרוב אליו ואלה שאינם מאמינים, מוצאים את עצמם שואלים שוב ושוב: "אבל למה? למה דווקא הטובים ביותר?"

דן איננו. דן? דן שתמיד, אבל תמיד מחייר? דן שהמילים "טוב לב" פשוט קטנות עליו? הילד היפה, אהוב הבנות, הבן הקטן של מירתה וחררדו. האח הקטן של יוחאי, גלעד ונעמה. דן של דורון, החברה האוהבת.

דן מקבוצת "חוף". דן החייל, איש הנח"ל. דן שלנו, ילד טוב בית קמה.

הספדים

ועכשיו? מה נשאר לנו? מה יישאר? התמונות? הסיפורים? הבדיחות? וזהו? אפילו לא 21 שנות חיים? החיים שהיו יפים כל כך וקצרים כל כך? משפחתך אינם משים ממיטתך וחבריך באים לסעוד ולחזק, ליווינו אותך כולנו בדאגה, מצפים לכל בדל מידע, נדרכים מכל צלצול טלפון ומקווים, מקווים בכל לבנו שתשרוד, שתצא מכלל סכנה, שתחיה. ואחר כך, אמרנו, אחר כך נדבר על כל השאר – על שיקום, על חזרה לתפקוד, כי זה דן. הוא צעיר, הוא חזק, הוא יתגבר.

הספדים

שבעה ימים נאבקת על חייר, דן. שבעה ימים שבהם היטלטלת בין חיים למוות, בין יאוש לתקווה ובעוד בני אבל זה לא קרה. לעת ערב הכתה בנו הבשורה המרה כברק. דן לא שרד. המאבק תם.

ואנו מבקשים לשוא מילים של נחמה. ואין נחמה.

מירתה וחררדו, יוחאי, גלעד ונעמה, דורון וסבתא פאולינה. לבנו אתכם בכאבכם, הכאב הנורא של משפחת שניר, שהוא גם כאבנו, כאבה של משפחת בית קמה, שנפרדת היום מבן יקר, בן אהוב.

כי בלבנו, דן, אתה חי ותחיה תמיד.

הנצחה

טורניר הכדורגל ע"ש דן שניר ז"ל

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

